

Anvendelse paa Pensionerne, og efter al Sandsynlighed vil den da ogsaa komme til Anvendelse paa dem, men de Grunde, som ellers kunne anføres for overhovedet at unddrage Domstolene Daakjendelsen af Lønningsager, kunne aldeles ikke anvendes paa Pensionerne; her er Forholdet mellem Embedsmanden og Administrationen løst, der er kun Tale om Anvendelse af Pensionsloven i det enkelte Tilfælde, og det Lydhedsforhold og alle den Slags Hensyn, som der ellers kunde være Tale om, gjøre sig ikke gjældende her. Men er det ikke netop Afgjørelsen af Pensionsager, som, dersom Noget overhovedet har udøvet Indtryk, har udøvet det stærkeste, og skulde man da ikke erkjende, at naar man ikke vil lade disse Sager unddrage Domstolene, er der heller ingen Grund til at gjøre Undtagelse med Hensyn til Lønningslovene. Dersom man vilde gaae den Vej, der blev antydet af den høitærede Justitsminister, maa jeg tilstaae, at jeg vilde blive væsentlig forsonet med Forslaget. Han sagde nemlig, at man kunde optage en Bestemmelse om, at naar vedkommende Embedsmand ønskede det, skulde det være ham forbeholdt at gaae til Domstolene, men naar man vil overlade det til Embedsmændenes egne Duffer, om de ville gaae til Domstolene eller ikke, er jo uretlig Kjernen i Forslaget forvunden; jeg har ikke det Mindste imod, at man ikke finder det ønskeligt, at Processer som de omtalte blive hyppige, men jeg troer, at, dersom den høitærede Justitsministers Anhydning tages til Følge, har det Intet at betyde, at en saadan Bestemmelse blev vedtagen (Afbrudelse). Naar, det bliver sagt her, at det kun skulde gjælde om Lønninger efter de ældre Lønningslove, men saa bliver Spørgsmaalet overhovedet, hvormange Lønningslove der bliver særdis, og saa vilde jo Forholdet blive noget underligt, idet en stor Deel Embedsmænd kunde tye til Domstolene, medens andre ikke vilde kunne det. Dette blandede Forhold synes mig at ville være noget uheldigt, og jeg synes derfor, at det vil være rigtigt at betænke sig engang endnu. Der er altid noget Fortvivlet i at staae overfor et Fleertal af 14 mod 1 i Udvalget, men det er imidlertid tænkeligt, at man ved nærmere Overveielse af Sagen vilde

komme til den Anskuelse, at der ikke vil være et saa overordentlig stort Gode at opnaae ved at tage en Bestemmelse som denne.

Udler: Idet jeg tillader mig at tage Ordet i denne Sag, kan jeg ikke gjøre den høitærede Justitsminister den Tjeneste ikke at betragte denne Sag som noget meget Vigtigt; jeg kan ikke indrømme, at den, som han kaldte det, er opffruet til at være vigtig. Jeg betragter det Forslag, som det her gjælder om, som noget meget Vigtigt, ikke med Hensyn til at værne om Domstolene, men for at værne om Underaatternes Ret. Det er maaskee en Naivitet, en Barndomsrindring hos mig, at det for mig staaer som noget meget Betydeligt, og at jeg troer, at man altid har anseet det for noget af det Vigtigste ved en constitutionel Forfatning, og ved Affkaffelsen af Despotiet, at den udøvende Magt ikke i en Enkeltis Navn, Hans Majestæts Navn kan gjøre med Underaatterne, hvad den vil, førend Domstolene have prøvet Forholdet. Jeg kan ikke negte, at jeg synes, — man vil maaskee finde dette Udtryk noget for stærkt — men det forekommer mig, at man, medens man ikke vil finde sig i den høieste udøvende Magts Vilkaarlighed i noget Forhold, derimod vil finde sig i, at endeel af vore Medborgere underkastes Finansministerens Vilkaarlighed. Jeg kan ikke indsee Andet, end at det, at overlade denne Sag til Finansministerens Afgjørelse, er at indrømme et Despoti i et enkelt Forhold. Jeg skal tillade mig først at udtale mig om et Par Bemærkninger, som den høitærede Justitsminister gjorde i denne Sag. Den ærede Minister nævnte Bygningsafgiften, han nævnte ganske sikkert, at Enhver maatte have Ret til at faae prøvet ved Domstolene, om han er underkastet den, men at de enkelte Beregninger ere overladte til Finansministeren. Det faldt mig herved ind, at vi i Finansudvalget for nogle Aar siden havde det Uheld at see et Tilfælde, hvori Bygningsafgiften var bitterlig falsk beregnet, og vi havde naturligtvis ikke anden Udvei end at henvise Sagen til Finansministeren med anbefaling for, at det Beløb, som var beregnet for meget, maatte